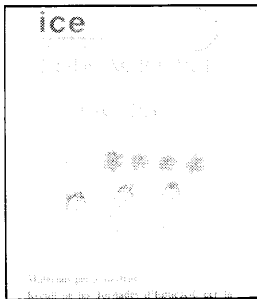

JORNADES D'EDUCACIÓ PER LA PAU

Aquestes Jornades, celebrades a la Divisió dels Centres Universitaris del Camp de Tarragona els dies 11, 12 i 13 del passat mes de novembre, van ser organitzades pel Seminari d'Educació per la Pau del Tarragonès. Obertes a tothom, pretenien ser un element més d'ajut per als educadors i

educadores, en general, en la difícil tasca de fomentar valors de cooperació, respecte i solidaritat entre els infants i els joves.

Es van iniciar amb una conferència a càrrec d'Octavi Fullat, president del Consell Escolar de Catalunya. En els dos dies següents vam gaudir de les exposicions encertades de tot un seguit de personatges estretament vinculats al tema de la Pau, així com als valors i conceptes que aquesta implica i representa. Vam poder escoltar Carme Romia, professora de la Universitat Internacional de la Pau, Miquel Martí, coordinador estatal de les escoles associades de la UNESCO, Dolors Reig, coordinadora pedagògica del projecte LINGUAPAX, i Vicens Fisas, investigador sobre desarmament i premi Memorial per la Pau *Vidal i Llecha*. Cadascuna d'aquestes intervencions va anar seguida de col·loquis molt profitosos, on es palesava la inquietud existent sobre els temes tractats.

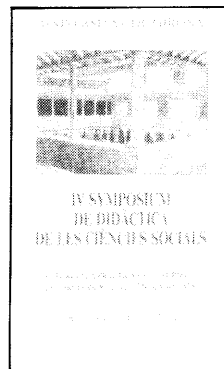
L'acte de cloenda va ser una taula rodona que, sota el títol «Educar per la Pau», aplegà l'esmentat Vicens Fisas, Assumpta Eixarch, membre de *Biaix*, centre per la Pau i el Desenvolupament, de Reus, Santiago Camós, president de Justícia i Pau de Tarragona, Ma. Teresa Piquer, inspectora d'Ensenyament i Montserrat Santisteban i Aurora Aubach, ambdues professores de l'Escola de Mestres, aquesta última en qualitat de moderadora.

Convé fer esment especial de l'exposició de material didàctic divers, que restà oberta durant els tres dies de les Jornades, i que va tenir força acceptació.

Els membres del Seminari celebrem la bona acollida que tots aquests actes varen tenir, i agraïm la participació i l'interès que se'ns ha mostrat. Recentment hem presentat un dossier, fruit de quatre anys de recopilació i elaboració de material, que inclou també un apartat sobre aquestes Jornades.

Neus Turu i Forès

EL IV SIMPOSI DE DIDÀCTICA DE LES CIÈNCIES SOCIALS CELEBRAT A GIRONA

L'Associació Universitària de Professors de Didàctica de les Ciències Socials ha celebrat a Girona el seu IV Simposi, durant els propassats dies del 8 a l'11 d'abril. En aquesta organització en dugueren el pes, sobretot, les unitats de Didàctica de les Ciències Socials de la Universitat de Girona i de l'Autònoma de Barcelona.

El tema en el qual s'aplegaren el gruix majoritari de professors i professores de Didàctica de les Ciències Socials de les Escoles de Mestres de tot l'Estat va ser «La teoria i la pràctica en la formació del professorat de Ciències Socials». També hi assistiren professors d'altres nivells educatius, preocupats per trobar, en aquesta etapa de canvi curricular, aspectes de millora que puguin incidir directament o indirecta en les classes que imparteixen.

La temàtica científica, densa de contingut, s'aplegà al voltant de cinc macroseccions organitzades en forma de conferències, impartides per prestigiosos especialistes del món de la psicopedagogia i de la Didàctica de les Ciències Socials. La mecànica de treball, simple però ben travada, va consistir en la impartició de la conferència i en la seva discussió posterior, en grups reduïts, on un moderador, ja predeterminat, efectuava la recopilació sintètica de les intervencions dels participants de cara a formular preguntes al conferenciant, les quals eren respostes per aquest en una altra sessió, on s'aplegava el gran grup. Per tal de fer més operatius aquests grups, l'organització, amb bon criteri, optà per dividir-los en tres àmbits, atenent la nova reformulació de la Reforma, és a dir: Educació Infantil, Primària i Secundària.

El primer dia ocupà la tribuna Cèsar Coll, de l'àrea de Psicologia de l'Educació de la Universitat de Barcelona, el qual parlà sobre «Elements per a l'anàlisi de la pràctica educativa». El seu discurs el basà en la presentació de les hipòtesis de treball de les investigacions que està dirigint. Aquestes tracten de demostrar que els aprenentatges dels alumnes són, en part, les conseqüències del que fan els professors. Això implica que en la formació del professorat cal ajudar els estudiants a reflexionar sobre la seva pràctica, ja que, segons els seus raonaments, aquesta és per norma general, parcial, intuïtiva i poc rigorosa. En aquest mateix estadi indicà que per afavorir